

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	10Sžo/194/2015
Identifikačné číslo spisu:	2014200191
Dátum vydania rozhodnutia:	24.08.2016
Meno a priezvisko:	JUDr. Elena Berthotyová
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2016:2014200191.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Eleny Berthotyovej, PhD. a členov senátu JUDr. Zuzany Ďurišovej a JUDr. Jany Henčekovej, PhD., v právnej veci žalobcu: Ing. V. P., nar. XX.XX.XXXX, bytom F., právne zastúpený: A3 advokátska kancelária, s.r.o., so sídlom Horný Šianec 232, Trenčín, proti žalovanému: Okresný úrad Trnava, Odbor opravných prostriedkov, Vájanského 2, Trnava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OOP2-2013/00105 zo dňa 31.12.2013, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/35/2014-53 zo dňa 02.04.2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Trnave č. k. 14S/35/2014-53 zo dňa 2. apríla 2015 potvrdzuje.

Účastníkom náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

Predmet konania

Krajský súd napadnutým rozsudkom uvedeným vo výroku rozhodnutia podľa § 250j ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. (ďalej len „O.s.p.“) zamietol žalobu žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OOP2-2013/00105 zo dňa 31.12.2013. Týmto rozhodnutím žalovaný zmenil rozhodnutie Okresného úradu Piešťany, odbor cestnej dopravy a pozemných komunikácií (ďalej len „správny orgán 1. stupňa“) č. Dop. 2013/01066 zo dňa 03.10.2013, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta za porušenie § 107 ods. 2 zákona č. 725/2004 Z.z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 725/2004 Z. z.) tak, že sa žalobca mal správneho deliktu dopustiť v období od 21.10.2012 do 26.02.2013. Žalobcovi nárok na náhradu trov nepriznal.

V odôvodnení krajský súd uviedol, že správny orgán 1. stupňa v súlade so svojimi kompetenciami v zmysle zák. č. 725/2004 Z.z. vykonával štátny odborný dozor, v rámci ktorého bolo zistené porušenie

povinnosti žalobcu a v následnom konaní bola uložená pokuta. Poukázal na to, že nakoľko porušenie povinnosti žalobcu bolo zistené dňa 26.02.2013 (subjektívna lehota teda začala plynúť 27.02.2013 a trvala do 27.08.2013) a oznámenie o začatí konania vo veci pokuty bolo doručené žalobcovi 10.04.2013, je preukázané dodržanie šesťmesačnej subjektívnej lehoty na začatie konania o uložení pokuty. Na tento záver nemá vplyv skutočnosť, že príslušné vozidlo malo platnú technickú kontrolu len do 20.10.2011. Z tohto právny názor žalobcu, že subjektívna 6 - mesačná lehota začala plynúť odkedy správny orgán mohol prvýkrát zistiť porušenie povinnosti žalobcu, bol vyhodnotený ako nesprávny.

Krajský súd dospel k záveru, že napadnutým rozhodnutím bol správne vyhodnotený (žalobcom nespochybnený) zistený skutkový stav. Medzi účastníkmi je nesporné, že konanie vo veci uloženia pokuty začalo 10.04.2013 doručením upovedomenia o začatí správneho konania. Rozpor je iba v posudzovaní skutočnosti, či subjektívna šesťmesačná lehota v zmysle § 107 ods. 18 zák. č. 725/2004 Z.z. začala plynúť odo dňa nasledujúceho po dni, do kedy malo osobné motorové vozidlo platnú technickú kontrolu, alebo či táto lehota začala plynúť odo dňa, kedy správny orgán zistil, že žalobca porušil zákonnú povinnosť podrobiť motorové vozidlo technickej kontrole v zmysle príslušnej vyhlášky. Nepovažoval za vecne správny právny názor žalobcu, (nemajúc žiadnu oporu v judikatúre, ani v právnej úprave), v zmysle ktorého táto lehota začala plynúť odo dňa 21.10.2011, nakoľko už tohto dňa mohol správny orgán vstúpiť do systému. Už z dôvodu zákona vyplýva, že ust. § 107 ods. 18 určuje začatie lehoty dňom, v ktorom sa príslušný orgán odborného dozoru dozvedel o porušení povinnosti a nie v ktorom sa príslušný orgán mohol dozvedieť o porušení povinnosti. Je teda správny právny záver o tom, že lehota začala plynúť odo dňa nasledujúceho po vstupe do systému a v jej rámci bolo v súlade so zákonom začaté konanie o uložení pokuty. Vzhľadom na vyššie uvedené krajský súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

II.

Zhrnutie odvolacích dôvodov žalobcu

Proti rozhodnutiu krajského súdu podal žalobca v zákonnej lehote odvolanie. Dôvodil tým, že stále zotrúva na tom, že v tejto veci začala plynúť subjektívna lehota príslušnému správneho orgánu na začatie správneho konania o uloženie pokuty momentom akonáhle došlo k zmeškaniu povinnosti podrobiť vozidlo technickej kontrole. Podľa žalobcu už v prvý deň po poslednom dni trvania lehoty predchádzajúcej technickej kontrole správny orgán vedel, že došlo k porušeniu povinnosti obnoviť technickú kontrolu vozidla žalobcom podľa osobitného predpisu. Evidovaním jeho vozidla do automatizovaného informačného systému technických kontrol vozidiel sa má zato, že správny orgán ako vlastník, či správca tohto systému je permanentne oboznámený s jeho obsahovou náplňou. Ďalej uviedol, že pri správnom orgáne, najmä ako právnickej osobe vlastniacej informačný systém, dochádza k vedomosti o určitej skutočnosti už vtedy, kedy sa určitý údaj v systéme vyskytol. Nie je tu totiž podľa žalobcu podstatné, kedy si ju nejaký pracovník z jeho systému vygeneroval, ako sa stalo v tejto veci. Vždy tam, kde spravuje elektronický systém právnická osoba nie je rozhodujúce či a kedy sa do nej niekto z jej fyzických osôb, t. j. členov a zamestnancov správneho orgánu vstúpi, teda subjektívne sa oboznámi a potom pracuje s jeho údajmi, resp. ich nejako vyhodnocuje, ale rozhodným hraničným určovateľom je čas, kedy údaj do systému pribudne.

Mal za to, že pri správnych orgánoch ako samostatných právnických osobách je splnená podmienka ich vedomosti vyššie spomínaným spôsobom, teda právnou fikciou dozvedenia sa o určitej skutočnosti. Teda pre začiatok plynutia subjektívnej lehoty u právnickej osoby nie je rozhodujúce či sa istý údaj ešte dostal do personálnej dostupnosti fyzickej osoby. Postačí iba to, že určitý údaj došiel do dispozičnej sféry právnickej osoby. Vzhľadom na uvedené mal za to, že správny orgán prvého stupňa nemohol začať konanie nakoľko subjektívne zmeškal lehodu na jeho začatie a preto navrhol, aby odvolací súd rozhodnutie krajského súdu zmenil tak, že zruší rozhodnutie žalovaného, ako aj rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa a vec mu vráti na ďalšie konanie.

III.

Vyjadrenie žalovaného k odvolaniu žalobcu

Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu v stanovenej lehote nevyjadril.

IV.

Argumentácia rozhodnutia správneho orgánu 1. stupňa

Správny orgán 1. stupňa rozhodnutím č. Dopř. 2013/01066 zo dňa 03.10.2013 uložil žalobcovi pokutu vo výške 166 Eur za porušenie § 107 ods. 2 písm. c) zákona č. 725/2004 Z. z. z dôvodu, že nepodrobil vozidlo v ustanovenej lehote technickej kontrole pravidelnej podľa § 50 ods. 1 zákona č. 725/2004 Z. z. Osobné motorové vozidlo, ktorého prevádzkovateľom je žalobca, malo platnú technickú kontrolu do 20.10.2011. Dňa 26.02.2013, dňom vstupu do automatizovaného informačného systému technických kontrol a automatizovaného informačného systému evidencie vozidiel, správny orgán 1. stupňa vykonal kontrolu platných technických kontrol a zistil porušenie povinnosti zo strany žalobcu.

V.

Argumentácia rozhodnutia žalovaného

Žalovaný rozhodnutím č. OU-TT-OOP2-2013/00105 zo dňa 31.12.2013 podľa § 59 ods. 2 zákona o správnom konaní zmenil rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa č. Dopř. 2013/01066 zo dňa 03.10.2013 2013 znejúceho: „za porušenie § 107 ods. 2 písm. c) zák. č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 725/2004 Z. z.), podľa ktorého kto nepodrobí vozidlo v ustanovenej lehote technickej kontrole pravidelnej podľa § 50 ods. 1 zák. č. 725/2004 Z. z. sa dopustí správneho deliktu“ tak, že bol nahradený znením: „podľa § 107 ods. 2 písm. c) zák. č. 725/2004 Z. z. o podmienkach prevádzky vozidiel v premávke na pozemných komunikáciách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len zák. č. 725/2004 Z. z.) za porušenie ust. § 50 ods. 1 zák. č. 725/2004 Z. z., ktorého sa V. P. dopustil tým, že ako prevádzkovateľ vozidla v lehote od 21.10.2011 do 26.02.2013 nepodrobil predmetné motorové vozidlo technickej kontrole pravidelnej spôsobom a v rozsahu ustanovenej v § 47 ods. 1 písm. b) vyhlášky MDPT SR č. 578/2006 Z. z., ktorou sa ustanovujú podrobnosti o niektorých ustanoveniach zák. č. 725/2004 Z. z., čím sa dopustil správneho deliktu“. Ostatné časti výroku, ako aj ďalšie časti prvostupňového rozhodnutia zostali nezmenené a v platnosti. Dôvodil tým, že nezistil skutočnosti odôvodňujúce zrušenie rozhodnutia, iba bolo potrebné jednoznačne špecifikovať vec, ktorá bola predmetom rozhodovania správneho orgánu 1. stupňa.

VI.

Právny názor NS SR

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, a jednomyselne (§ 3 ods. 9 zák. č. 757/2004 Z. z.) dospel k záveru, že rozsudok krajského súdu je potrebné potvrdiť. Rozhodol bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa ustanovenia § 250ja ods. 3 O. s. p. s tým, že deň vyhlásenia rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli súdu a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk. Rozsudok bol verejne vyhlásený dňa 24. augusta 2016 (§ 156 ods. 1 a ods. 3 O. s. p.).

V správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy (§ 244 ods. 1 O. s. p.). Orgánmi verejnej správy sa rozumejú orgány štátnej správy, orgány územnej samosprávy, orgány záujmovej samosprávy a ďalšie právnické osoby a fyzické osoby, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy (§ 244 ods. 2 O. s. p.). Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť (§ 244 ods. 3 O. s. p.).

Podľa § 50 ods. 1 zák. č. 725/2004 Z.z. v lehote od šiestich mesiacov do štyroch rokov podlieha technickej kontrole pravidelnej vozidlo, ktoré je evidované v Slovenskej republike, a nie je dočasne vyradené z evidencie podľa osobitného predpisu 28a) a jednotlivo dovezené vozidlo z členského štátu alebo iného zmluvného štátu podľa § 16a, ktoré nemá platný doklad o vykonaní technickej kontroly, pred jeho prihlásením do evidencie vozidiel v Slovenskej republike a jednotlivo dovezené motorové vozidlo z tretieho štátu podľa § 16b pred jeho prihlásením do evidencie vozidiel v Slovenskej republike a opätovne schvaľované vozidlo podľa § 16d. Lehoty technických kontrol pravidelných pre jednotlivé kategórie vozidiel ustanoví všeobecne záväzný právny predpis vydaný na vykonanie tohto zákona.

Podľa § 107 ods. 2 písm. c) zák. č. 725/2004 Z.z. pokutu 166 eur uloží okresný úrad tomu, kto nepodrobil vozidlo v ustanovenej lehote technickej kontrole pravidelnej podľa § 50 ods. 1; pokuta sa uloží za každé vozidlo.

Podľa § 107 ods. 18 zák. č. 725/2004 Z.z. konanie o uloženie pokuty podľa odsekov 1 až 13 možno začať do šesť mesiacov odo dňa, v ktorom sa príslušný orgán štátneho odborného dozoru dozvedel o porušení povinnosti; najneskôr do piatich rokov odo dňa, keď k porušeniu povinnosti došlo.

Podľa § 18 ods. 1, 2 zák. č. 71/1967 Zb. Správneho poriadku konanie sa začína na návrh účastníka konania alebo na podnet správneho orgánu. Konanie je začaté dňom, keď podanie účastníka konania došlo správne orgánu príslušnému vo veci rozhodnúť. Pokiaľ sa konanie začína na podnet správneho orgánu, je konanie začaté dňom, keď tento orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon.

V predmetnej veci je potrebné predostrieť, že predmetom odvolacieho konania bol rozsudok krajského súdu, ktorým bola zamietnutá žaloba žalobcu, ktorou sa domáhal preskúmania napadnutého rozhodnutia žalovaného č. OU-TT-OOP2-2013/00105 zo dňa 31.12.2013. Týmto rozhodnutím žalovaný v časti výroku zmenil rozhodnutie správneho orgánu 1. stupňa, ktorým bola žalobcovi uložená pokuta za porušenie povinnosti podrobiť osobné motorové vozidlo v ustanovenej lehote pravidelnej technickej kontrole.

Preto primárne v medziach odvolania Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací preskúmal rozsudok krajského súdu ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, pričom v rámci odvolacieho konania skúmal aj napadnuté rozhodnutie žalovaného, najmä z toho pohľadu, či sa krajský súd vysporiadal so všetkými námietkami žalobcu uplatnenými v žalobe a z takto vymedzeného rozsahu či správne posúdil zákonnosť a správnosť napadnutého rozhodnutia.

Námietku žalobcu, že v tejto veci začala plynúť subjektívna lehota príslušnému správne orgánu na začatie správneho konania o uloženie pokuty momentom akonáhle došlo k zmeškaniu povinnosti podrobiť vozidlo technickej kontrole, teda už v prvý deň po poslednom dni trvania lehoty predchádzajúcej technickej kontrole správny orgán vedel, že došlo k porušeniu povinnosti obnoviť technickú kontrolu vozidla, považuje odvolací súd za nedôvodnú.

Odvolací súd poukazuje na to, že zákonodarca v § 107 ods. 18 zák. č. 725/2004 Z.z. ustanovuje lehotu, v ktorej príslušný orgán štátneho odborného dozoru môže začať konanie o uložení pokuty, ako zákonnú podmienku. Z uvedenej právnej normy vyplýva, že zákonodarca ustanovil subjektívnu lehotu pre začatie správneho konania o uložení pokuty do šiestich mesiacov, odo dňa keď sa dozvedel o porušení povinnosti a objektívnu lehotu do piatich rokov, keď toto porušenie nastalo, ako zákonný predpoklad pre uloženie pokuty v súlade so zákonom. Z uvedených dôvodov pri aplikácii citovanej právnej normy je treba vychádzať z účelu inštitútu lehôt. Zmyslom právneho inštitútu lehôt je zníženie neurčitosti pri uplatňovaní práv, resp. právomocí, časového obmedzenia stavu neistoty v právnych vzťahoch, urýchlenie procesu rozhodovania s cieľom reálneho dosiahnutia zamýšľaných cieľov. Lehoty k rozhodnutiu totiž predstavujú v právnom štáte jeden z mechanizmov výrazne obmedzujúcich tendencie k nekontrolovateľnosti správnych orgánov a prietáhov v konaní pred nimi.

Odvolačí súd má rovnako ako krajský súd za to, že nakoľko porušenie povinnosti bolo zistené dňa 26.02.2013, teda v deň vstupu do automatizovaného informačného systému technických kontrol a automatizovaného informačného systému evidencie vozidiel, tak nasledujúci deň po tomto dni, t. j. 27.02.2013, je dňom, od ktorého začala plynúť šesťmesačná subjektívna lehota na začatie konania, v ktorej mohol správny orgán začať správne konanie vo veci uloženia pokuty. V zmysle § 18 ods. 2 Správneho poriadku konanie je začaté dňom, keď správny orgán urobil voči účastníkovi konania prvý úkon, pričom za takýto úkon sa v tejto veci považuje doručenie oznámenia o začatí správneho konania vo veci uloženia pokuty za nepodrobenie vozidla technickej kontrole žalobcovi dňa 10.04.2013.

V zmysle ustálenej judikatúry:

I. „Rozhodujúcou skutočnosťou pre začatie plynutia subjektívnej lehoty na uloženie sankcie za správny delikt, je skutočnosť, že správny orgán sa dozvedel o porušení zákona.

II. Lehoty na vydanie rozhodnutia o postihu za správny delikt v právnom štáte predstavujú jeden z mechanizmov obmedzujúci prietahy v správnom konaní, ktorý je súčasne prostriedkom ochrany účastníka správneho konania proti postupu orgánu verejnej moci.“

(Rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 6 Sžf/51/2010 z 22. júna 2011)

S poukazom na uvedené nie je odôvodnené ani tvrdenie žalobcu, že pri správnych orgánoch ako právnických osobách je splnená podmienka ich vedomosti právnu fikciou dozvedenia sa o určitej skutočnosti. Ide len o subjektívny názor žalobcu, ktorý nemá oporu v zákone. Nakoľko motorové vozidlo, ktorého bol žalobca prevádzkovateľ malo technickú kontrolu platnú do 21.10.2011, tento deň je rozhodujúci pre plynutie päťročnej objektívnej lehoty, ktorá plynie od momentu, kedy k porušeniu povinnosti došlo, a nie je rozhodujúci pre plynutie lehoty subjektívnej ako nesprávne namietal žalobca. Subjektívna lehota plynie len v rámci objektívnej a po uplynutí objektívnej lehoty už správny orgán pokutu uložiť nemôže. V prípade žalobcu je zrejmé, že konanie bolo začaté v rámci objektívnej päťročnej premlčacej lehoty.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolací súd vyhodnotil, že prvostupňový súd rozhodol správne, keď žalobu zamietol. Žalobca neuviedol v odvolaní žiadne nové skutočnosti, ktoré by záver o zákonnosti rozhodnutí a postupov vyvrátili, jeho odvolacie námietky neboli spôsobilé spochybniť vecnú správnosť napadnutého rozsudku a preto s poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok krajského súdu postupom podľa § 219 ods. 2 O.s.p. potvrdil ako vecne správny.

O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 O.s.p. a s poukazom na § 246c veta prvá a § 224 ods. 1 O.s.p. tak, že neúspešnému žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko nebol v odvolacom konaní úspešný.

S poukazom na ustanovenie § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok postupoval odvolací súd v konaní podľa predpisov účinných do 30.06.2016 (zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nie je prípustný opravný prostriedok.